

Întrebarea preliminară

Un teren agricol care este consacrat în prezent și de cel puțin cinci ani producției de iarbă și de alte plante furajere erbacee dar care, în această perioadă, a fost arat și însămânțat cu o altă plantă furajeră erbacee (în speță iarbă de cultură) în locul plantei furajere erbacee anterioare (în speță trifoi) constituie pășune permanentă în sensul articolului 2 punctul 2 din regulament ⁽¹⁾ sau este vorba în acest caz despre o rotație a culturilor care exclude crearea unei pășuni permanente?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori; JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210.

Cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) la 4 februarie 2013 — Marina da Conceição Pacheco Almeida/Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

(Cauza C-57/13)

(2013/C 108/35)

Limba de procedură: portugheza

Instanță de trimitere

Tribunal Central Administrativo Norte

Părțile din procedura principală

Recurentă: Marina da Conceição Pacheco Almeida

Intimați: Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii în domeniul specific al garantării creanțelor salariale în cazul insolvenței angajatorului — în special, articolele 4 și 10 din Directiva 80/987/CEE ⁽¹⁾ — trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național care garantează numai creanțele devenite exigibile în cadrul celor șase luni anterioare exercitării acțiunii în insolvența angajatorului, chiar și în cazul în care lucrătorii au formulat o acțiune împotriva acestuia la instanța pentru litigii de muncă având ca obiect stabilirea pe cale judecătorească a sumei datorate și executarea silită a acesteia?

⁽¹⁾ Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197)

Acțiune introdusă la 7 februarie 2013 — Parlamentul European/Comisia Europeană

(Cauza C-65/13)

(2013/C 108/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentați: A. Tamás și J. Rodrigues, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 26 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la compensarea ofertelor și a cererilor de locuri de muncă și reinstituirea EURES;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii în anulare, Parlamentul European invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 38 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi abuzat de competențele care i-au fost conferite de legiuitorul Uniunii.

Astfel, articolul 38 din acest regulament ar conferi Comisiei numai competențe de executare, ale căror limite ar rezulta din cuprinsul articolului 291 TFUE. Potrivit susținerilor Parlamentului European, acest din urmă articol ar trebui interpretat în sensul că nu permite adoptarea de acte cu domeniu de aplicare general care completează anumite elemente neesențiale ale actului legislativ. Numai actele legislative sau actele delegate, în sensul articolului 290 TFUE, pot completa elemente neesențiale ale unui act de bază.

Or, actul adoptat de Comisie, analizat din perspectiva unui act de punere în aplicare în sensul articolului 291 TFUE, ar completa și anumite elemente neesențiale ale Regulamentului (UE) nr. 492/2011. Prin urmare, Parlamentul European consideră că, deși este necesară completarea unor elemente neesențiale ale Regulamentului (UE) nr. 492/2011, în lipsa competenței de a adopta acte delegate în sensul articolului 290 TFUE Comisia avea obligația de a prezenta legiuitorului o propunere legislativă privind completarea sau modificarea actului de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, p. 1).